

*"holott ember vagy,
holott ember voltál,
útszéli Isten."*

Gyerekként siratod előregedett lábaid.
Mennél.
Mész.
De észreveszed, hogy már csak az út visz.

Elhagytad magad.

Visszafordulsz akkor,
s a tömeg, amit magad köré gyűjtöttél,
ujjong ez észrevételedért.
Tombolnak.
Csodára várnak.

Belépsz közéjük.
Csodát csinálsz, és

és semmi.